

Acta Hungarorum Chrestomathia

MMXIII. Vol.VII. #01.

Epistemic Hungarology
Hungisthāni Szöveggyűjtemény

Egy azóta megszűnt honlap maradványaként:

Egy közíró születése

(naplórészletek)

Augusztus 27. Tök szomorú vagyok, nem fogadták el az új novellámat az ÉS-be. A szerki azt mondta, senkit sem érdekel a lecsúszó, nyomorgó magyarok sorsa. Írjak valami trendibbet.

Szeptember 13. Találkoztam volt gimnáziumi évfolyamtársammal, Kovács Marikával, aki most Gusztosch Eutanázia néven alkot. Beültünk egy bárba beszélgetni. Euti sikeres író lett, az ÉS, a Népszabi, a Népszava közli a cikkeit, tárcáit; most pedig épp Singerschein Diánának ír forgatókönyvet. Kérdeztem, mit tegyek, hogy olyan sikeres legyek, mint ő. Azt mondta, írjak az igazán naprakész dolgokról, mint antiszemitizmus, cigánygyilkosságok, elgázosított zsidók. Elgondolkodtam az ötleten. Zsidók? Alig tudok róluk valamit, a családom magyar, ateista vagyok. Semmi közöm az izraelitákhoz.

Szeptember 14. Megpróbáltam összehozni egy trendi novellát. Nehezen ment, de ha elakadtam, eszembe idéztem Euti tanácsát: úgy kell írni, mint aki bölcsész szakon végzett, és sose dugta ki az orrát a Terézvárosból! A sztori egy kislányról szól, akinek '44-ben, a vészorszakban meghaltak a szülei. Elküldtem a novellát az Élet és Irodalomnak.

Szeptember 22. Az ÉS elfogadta a novellámat. Kérték, alkossak még ilyen naprakész történeteket. Felhívtam Eutanáziát, adjon ötleteket. Megnyugtató, írjak bátran bármilyen elképesztő sztorit, nem merik majd kritizálni, mert félnek, hogy nácinak nézik őket. Érdekes. Lehet, kipróbálom.

Szeptember 30. Az új novellámban párhuzamos dimenzióból náczik érkeznek a világunkba, és ciklon bével töltött lufit osztogatnak Tel-Aviv utcáin. Euti tippjeit követve teletömtem a szöveget lopott idézetekkel (ezt "vendégszövegnek" hívják), sokszor leírtam benne, hogy "pina" meg "hányás", meg tettem bele egy lesbikus nemi aktust és egy pisiszexet.

Október 11. Hihetetlen! A Klubrádió rádiójátékot készít a lufis-ciklonbés novellámból! Nagy a médiafelhajtás, a 168 Óra megvásárolta a következő négy karcolatom közlési jogát. Együtt vacsoráztam Eutanáziával; szimpatikusak vagyunk egymásnak, de azt mondja, nem randizhatunk túl gyakran - ártana az imázsának, ha kiderülne, hogy heteroszexuális.

Október 25. Behívtak az ATV-be, a reggeli beszélgetős műsorba, mint az antifa írás új üstökösét. A stúdióban, a színpalak mögött Andrassjew Iván megpaskolta a fenekem, és azt mondta, válasszak valami művésznevet. A Szabó Géza nem trendi. A felvétel során tudtam meg Kálmán Olgitól, hogy a "Szegény roma gyerekek" című novellámból tévéjátékot készít Singerschein Diána, a Táncsics alapítvány és az EU támogatásával.

Október 31. Bementem az okmányirodába, hogy megigényeljem az új személyimet. Ezen túl Spitzmeier Elijáhu lesz a nevem. Még szoknom kell, de Euti szerint ezzel a névvel nagyobb sikerem lesz.

November 22. A forgatás első napja. Megismerkedhettem olyan remek művészekkel, mint Kulka János, Törőcsik Mari, vagy Stohl András. Nagyon kedvesek voltak, Törőcsik Mari megmutatta az antifa kitűzőjét, Kulka Jani pedig meghívott egy baloldali tüntetésre, ahol Bangó Margit meg Molnár Csaba éhségstrájkol majd. A hangulatomat csak az rontotta el, hogy Stohl Buci behányt a télikabátom zsebébe.

December 19. Eldöntöttem: körülmetélem magam! Eutival csak titokban találkozhatunk, a nyilvánosság úgy tudja, homoszexuális vagyok. Megnéztem a tévéjáték vágatlan változatát – Singerschein Diána szerint a legjobb jelenet az, amiben Kulka Jani és Törőcsik Mari tangában, "I love gypsies" feliratú pólóban táncol. Hát... érdekes. A siker - a kritikusok szerint - garantált.